

Under ſamme Dato har ligeledes Udvalget angaaende Lovforſlaget om Statsbanernes Takſter m. m. afgivet Betænkning, hvoraf ligeledes Ekſemplarer ere omdelte.

Jeg har endelig i dette Øjeblik fra Folketingets Formand modtaget Forſlag til Lov om ekſtraordinært Bidrag af Statskaſſen til Kommunerne i den Form, hvori det er vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at det maa blive Landſtinget forelagt. Forelæggelſen ſker herved. Ekſemplarer af Lovforſlaget ville blive omdelte.

Den forſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Indſtilling fra Udvalget for Forretningsordenen angaaende det til ſamme henviſte Andragende fra Ingeniør Ernſt.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1641—42).

Indſtillingen fattes under Forhandling.

Ordføreren (B. G. C. Jenſen): Som det høje Ting vil have ſet, er der vedføjet Betænkningen et Afſtryk af det af Ingeniør Ernſt indgivne Andragende, der gaar ud paa, at dette høje Ting ſkal give ſit Samtykke til, at han drager det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Yunn) til Anſvar ved Domstolene for de af ham her i Tinget om Andrageren brugte Udtalelſer. Hvilke diſſe Ytringer ere, ſom den ærede Andrager anter over og ønsker den ærede Landſtingsmand draget til Anſvar for, vil jo fremgaa af Bilag Nr. 1. — Der er dernæſt til Betænkningen føjet ſom Bilag Nr. 2 en Skrivelse fra det nævnte ærede Medlem af Landſtinget, hvori han udtaler, at han ikke kunde være til Stede, da Andragendet indbragtes, men hvis han havde kunnet være til Stede, vilde han ſelv have anbefalet Tinget ubetinget at give ſit Samtykke til Hr. Ernſts Andragende. Der har altsaa, ſaaledes ſom Sagen foreligger, ikke været nogen Anledning for Udvalget til nærmere at overveje Spørgsmaalet om, hvorvidt man ſkulde overlade en uden for Tinget ſtaaende Mand at gøre Anſvar gældende mod et Medlem af Tinget mod hans Ønſte. Der har ſaaledes heller ikke været Spørgsmaal om Medlemmernes Ytringsfrihed i Tinget, en Ret, ſom Udvalget ſelvfølgelig med den ſtørſte Beſtemt-

hed hæbder. Der har ikke været Spørgsmaal om denne Ret i dette Tilfælde paa den Maade, at der ſkulde være Tale om at give Samtykke til Anlæg af Sag mod et Medlem mod hans eget Ønſte. Naar det paagældende Medlem ſelv har udtalt Ønſte derom, bortfalder jo ethvert Spørgsmaal om fra dette Synspunkt at bringe Grundlovens § 57 i Anvendelſe. Det Spørgsmaal, om Landſtinget for ſin egen Skyld i et givet Tilfælde ſkulde ſige, at det ikke vilde give et ſaadant Samtykke, ſelv om det vedkommende Medlem ikke havde noget derimod, kunne vel komme til at foreligge, men efter Sagens Beſtaffenhed har det ikke foreligget Udvalget, og der er derfor ikke ringeſte Anledning til at dvæle derved. Som Følge deraf har Udvalget indſtillet, at det begærede Samtykke til at drage det ærede 5te Medlem for 2den Kreds til Anſvar i den omhandlede Anledning meddeles.

Madsen-Mygdal: Som den ærede Ordfører nu har udtalt, har der ikke inden for Udvalget fundet Overvejſer Sted om det Spørgsmaal, hvorvidt der i det hele er Grund for Landſtinget til i dette Tilfælde at give det forlangte Samtykke eller ikke, idet, ſom allerede antydet, den Skrivelse fra den 5te Landſtingsmand for 2den Kreds (Yunn), der er afſtrykt ſom Bilag til Betænkningen, har været fuldtændig afgørende for Udvalget. Jeg kan ikke nægte, at jeg havde adſkillig Betænknelighed ved at gaa med til en ſaa hurtig Afgørelſe. Sagen blev anmeldt her i Tinget i Jorgaars, og ſtrafs efter Mødets Slutning blev den behandlet i Forretningsudvalget, og der blev taget endelig Stilling dertil med det ſamme. Jeg havde ſom ſagt adſkillige Betænkneligheder, men det paagældende Medlems beſtemte Ønſte om, at Tinget ubetinget vilde meddele ſit Samtykke i det foreliggende Tilfælde, var ogsaa afgørende for mig. Smidlertid har jeg nu ſiden den Tid haft nærmere Lejlighed til at ſætte mig ind i den paagældende Grundlovsbeſtemmelſe og de herhen hørende Forhold, og jeg ſkal da tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af Sagen i dens Helhed, haade i al Almindelighed og med Henſyn til det foreliggende Tilfælde.

Om Ordlyden af den paagældende Paſſus i Grundlovens § 57, Slutningsbeſtemmelſen, har der, mig bekendt, aldrig været nogen Uoverensſtemmelſe paa Rigsdagen. Den foreligger i Grundloven af 1866 i den ſelv ſamme Form, hvori den blev vedtagen paa den grundlovgivende Rigsforſamling, og ſom den er gentagen i alle de forſtellige Grundlove, vi have haft, haade i Rigsdagens